

منبع: Ullstein Bilderdienst/Berlin

1915
۱۲۹۴
یک سده، صدروز، صدصفحه ۱۷

آنچه قرار است اُبژه شود

عکس و نوشتار

دکتر محمدرضا شریف زاده
دانشیار دانشکده هنر و مدیر دپارتمان دکتری هنر دانشگاه آزاد

فیلسوف و نشانه شناس امریکایی جان دیلی (John Deely) تمایزی میان چیزها (Things)، ابژه‌ها (Objects) و نشانه‌ها قائل شده است، تمایزهایی که برای تحلیل عینیت و ذهنیت در عکاسی سودمند هستند. «چیزها»، در واژگان دیلی ، در طبیعت وجود داشته، بدون آنکه لازم باشد توسط انسان‌ها تجربه شوند، در حالی که «ابژه‌ها» - (آنچه قرار است ابژه شود) - چیزهایی هستند که، به تعبیر وی، به تجربه بشری («آزموده می شوند»). زمانی که این ابژه‌ها در فرایند دلالت مورد استفاده قرار می‌گیرند (برای مثال، وقتی که عکاسی می‌شوند) به نشانه‌ها تبدیل می شوند. بنابراین، به باور دیلی «ابژکتیویته» می‌بایست بار دیگر تعریف شود : ابژکتیویته - (آنگونه که معمولاً تصور می شود) - دیدگاهی بی‌غرضانه نبوده، بلکه در عوض دیدگاهی نسبت به جهان است که از پیش توسط تجربه بشری از ابژه‌ها تعیین شده باشد. تمایزهای دیلی از این امر حکایت می کنند که عرضه انگاره «چیزها آنگونه که هستند» - (بدون مداخله انسان) - از طریق عکس‌ها غیرممکن می نمایاند. ما هرگز توانایی درک چیزها را نداریم، زیرابه محض درکشان، آنهارا به «ابژه‌ها»یی در تجربه‌مان بدل می کنیم. در اندیشه‌های دیلی سوبژکتیویته«Subjectivity» نیز به پرسش کشیده می‌شود. وی ادعا می کند که به طور کلی واز آنجایی که تفسیر تمامی ابژه‌ها، متأثر از تجربه بشری است، دیدگاه سوبژکتیو به جهان نیز می تواند شامل چیزی باشد که گونه‌ای فردی از یک ابژکتیویته کلی تر تلقی شود. عکس‌ها ساخت یافتگی را با نمایگی تلفیق می کند: به این ترتیب که عکس‌ها در گونه‌ای از واقعیت سوبژکتیو قرار می گیرند و اصطلاح واقعگرایی بیانگر «expressive realism» را برای توصیف فرآورده‌های هر رسانه ای که «حقایق را بیان می‌کنند- (حقایق راجع به دورانی که آن تصویر را پدید آورده) ، راجع به جهان به طور کلی یا راجع به بشر.... - و در انجام این کار دریافت‌های ویژه یا بینش‌های فردی سازندگان‌شان را بیان می‌کنند». با توجه به مطالب فوق توجه شما را به عکسی ازسربازان آلمانی در درون واگن قطار جلب می کنم، که در آن زمان حمل ونقل ریلی نقش مهمی در جنگ اول جهانی داشت.

شرایط جنگی باعث شد تا صنعت خودروسازی کشاورزی در اروپا به ساخت خودروهای جنگی با الهام از تراکتور که در زمین‌های خاکی و کوهستانی قابل استفاده است، روی‌بیاورد. در سپتامبر سال ۱۹۱۵، نخستین سری از این‌گونه خودروها به جبهه‌های جنگ در قالب تانک اعزام شد.
منبع: Imperial War Museum/London

صربستان، با جمعیت اکثریت روستایی و منابع کم معدنی و صنعتی، به سختی می‌توانست به پیروزی امیدوار باشد، چرا که آلمان، اتریش و مجارستان دارای قدرت صنعتی بودند. با این حال ارتش صربستان با یک فراخوان توانست ۳۵۰ هزار نفر برای جنگ جمع آوری کند، که بیشتر آنان را افرادی با سن بالا تشکیل می‌دادند. به هر حال این ارتش پس‌از یک سال و نیم جنگ نابرابر توانست خود را بیابد و به موفقیت‌های زیادی در مقابل دشمنان دست یابد.
منبع: Holtun Getty

در یازدهم ژوئن سال ۱۹۱۵، دولت عثمانی شروع به اخراج شهروندان ارمنی خود کرد به بهانه اینکه این افراد باعث ایجاد مزاحمت در حمایت از روس‌ها در جبهه قفقاز بودند. مقامات محلی عثمانی به ارامنه ای که در حال اخراج بودند، حمله می‌کردند. در این میان یک میلیون ارمنی جان خود را از دست دادند، با این حال، دولت‌های عثمانی تعداد کشته‌های ارامنه را تأیید نکردند.
منبع: Holtun Getty

در اواسط سال ۱۹۱۵، ارتش روسیه، با متحمل شدن ۳ میلیون کشته، شکست سنگینی را در هر دو جبهه جنگ قفقاز و شرق تجربه کرد. این مسأله باعث بروز مشکلات اقتصادی و فقر در روسیه شد و این امر نظارت مستقیم نیکلاس دوم تزار روسیه بر ارتش را به همراه داشت.
منبع: Ullstein Bilderdienst/Berlin

منبع: Andre Kertesz/Ministere de la Culture

تصویر زمان استراحت زنان آلمانی شاغل در یک کارخانه مهمات سازی را نشان می دهد.نیاز شدید آلمان‌ها در جنگ باعث شد تا تمامی افراد غیرنظامی در تولید مهمات مشارکت داشته باشند. شایان ذکر است در سال ۱۹۱۵ از هر ۵ کارگر شاغل در کارخانه‌های مهمات سازی آلمان را یک زن تشکل می داد.
منبع: Ullstein Bilderdienst/Berlin

تصویر، یک سرباز اتریشی را که فرصتی کرده تا در صبحگاه کتاب مقدس بخواند، نشان می‌دهد. در سال ۱۹۱۵ اکثر سربازان و حتی طراحان خوش‌بین نظامی متوجه شدند که جنگ طولانی دیگر اجتناب‌ناپذیر است. در تاریخ بشری هیچگاه چنین جنگ گسترده‌ای پیش‌بینی نشده بود.

منبع: Imperial War Museum/London

تصویر، نخستین بمب هایی است که برسر مردم غیرنظامی توسط بالون های «زپلین» ریخته شد. درست ۳۰ سال بعد از آن در هیروشیما بمباران شیمیایی رخ داد. «زپلین‌ها» عنوان بالون‌های آلمانی در جنگ بود، که نخستین بار در سال ۱۹۱۵، برای بمب‌باران مواضع کشورهای متحد استفاده شدند. این بالون‌ها قادر بودند بر فراز ابرها حرکت کرده و بمب‌هایی به وزن ۲ هزار پوند (یک هزار و ۲۰۰ کیلوگرم) را حمل کنند. با این حال، «زپلین‌ها» به‌دلیل حرکت کند و جنس چرم خود که خیلی زود آتش می‌گرفت، زیاد در کار خود موفق نبودند.

منبع: Corbis UK

منبع: Imperial War Museum/London

این آخرین تصویر ثبت‌شده از کشتی مسافربری اقیانوس‌اطلس پیمای «اس‌اس لوسیتانیا» بریتانیا و برخی از خدمه آن است که در مسیر خود به لیورپول در هفتم مه سال ۱۹۱۵ توسط زیر دریایی آلمان‌ها مورد هدف قرار گرفت و غرق شد، در این حمله که باعث شوکه شدن خیلی‌ها شد، یک هزار و ۱۹۸ نفر از جمله ۱۲۸ امریکایی جان خود را از دست دادند. اگر چه آلمان‌ها اعلام کردند که به شهروندان امریکایی هشدار داده بودند برای سفرهای خارجی از کشتی استفاده نکنند. به‌دنبال این حمله امریکا بیانیه‌های شدیداللحنی علیه آلمان منتشر کرد و حتی «وودرو ویلسون» رئیس جمهوری وقت امریکا به آلمان‌ها شدیداً حمله کرد. این شرایط باعث شد تا امریکایی‌ها دو سال بعد را با ترس کشتیرانی کنند.